

חַת־ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פְּרֻשֹׁת וְאַרְא רֵאשׁ חוֹדֶשׁ שְׁבֵט א' שְׁבֵט, ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / חֲמִישִׁי עִם רִשׁוּי

ה' בַּחֲר בְּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן לְבַקֵּשׁ מִפְּרַעַה לְשַׁחֲרֹר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם אֲבָל קוֹדֶם כָּל יְהִי מִכּוֹת. הַמִּכָּה הָרִאשׁוֹנָה דָם, הִיָּתָה וְחֻלְפָּה. וּפְרַעַה סָרַב לְשַׁחֲרֹר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. הַיּוֹם נִלְמַד מֵה קָרָה אַחֲרֵי שֶׁהַמִּכָּה הַשְּׁנִיָּה הִסְתִּימָה:

אֲתִמּוּל לְמַדְנֹו בְּחֲמִישׁ שֶׁפְּרַעַה בִּקֵּשׁ מִמֹּשֶׁה לְהַרְחִיק אֶת הַצְּפָרְדָּעִים. מֹשֶׁה הִסְבִּים לְהִתְפַּלֵּל לַה' כְּדִי שֶׁהַצְּפָרְדָּעִים יִלְכוּ מִכָּל הַבָּתִּים וַיִּשְׁאָרוּ רַק בְּיָאוּר כְּדִי לְהַזְכִּיר לָהֶם שֶׁלְעֲבוּדָה זָרָה שְׁלָהֶם אֵין כָּל כַּח! מֹשֶׁה הִתְפַּלֵּל שֶׁהַצְּפָרְדָּעִים יַעֲלֻמוּ (זֶה הָיָה הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן שֶׁל הַמִּכָּה בְּכָל מִקְרָה) וְכָל הַצְּפָרְדָּעִים מָתוּ. הַמִּצְרַיִם עָרְמוּ עֲרָמוֹת גְּדוּלוֹת שֶׁל צְפָרְדָּעִים מֵתִים בְּכָל מְקוֹם וְהָיָה רִיחַ מָאֵד לֹא נָעִים! אֲבָל פְּרַעַה הִחְלִיט לֹא לְהֶאֱמִין בֵּה' גַּם בַּפַּעַם הַזֹּאת!

לְכוּ ה' אָמַר לְמֹשֶׁה לְהַזְהִיר אֶת פְּרַעַה עַל הַמִּכָּה הַשְּׁלִישִׁית - כְּנִים.

מִכַּת כְּנִים: מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן הִזְהִירוּ אֶת פְּרַעַה שֶׁהַמִּכָּה עוֹמְדָת לְהִתְחִיל אִם לֹא יַעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה. הוּא לֹא שָׁמַע, וְה' בִּקֵּשׁ מֵאַהֲרֹן לְהַכּוֹת עַל הָעֶפֶר שֶׁל מִצְרַיִם (מֹשֶׁה לֹא יָכַל לְהַכּוֹת בְּגִלְל שֶׁהָעֶפֶר עֲזָר לוֹ לְקַבֵּר אֶת הַמִּצְרַיִם שֶׁהָרַג וְאִם יָכֹה בּוֹ זֶה יְהִי הַפֶּד הַכֶּרֶת הַטּוֹב).

כְּשֶׁאַהֲרֹן הִכָּה אֶת הָעֶפֶר, הוּא נִהַפֵּד לְכְנִים בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם. כְּנִים הֵם חֲרָקִים קְטַנִּים וּמְאֹד מְגֻרְדִים, וְהַמִּכָּה הַפְּרִיעָה לְכָל הָאֲנָשִׁים וְהַבְּהֵמוֹת בְּמִצְרַיִם. (אֵלוֹ הָיוּ כְּנִים גַּם בְּכָל הַגּוֹף וְלֹא רַק בְּרֵאשׁ).

הַקְּסָמִים שֶׁל פְּרַעַה נִסּוּ גַם הֵם לִיצוֹר כְּנִים, אֲבָל הֵם לֹא יְכוּלִים, כִּיּוֹן שֶׁפַּחֲוֹת הַטְּמָאָה לֹא יְכוּלִים לְפַעַל עַל מֹשֶׁהוּ שֶׁהוּא קָטָן מְגֻרְגֵר שֶׁל חֲטָה (כִּיּוֹן שֶׁעֲצָם שֶׁקְטַנָּה מֵהַגְּדֵל הַזֶּה, לֹא יְכוּלָה לְטַמֵּא מִיִּשְׁהוּ). הֵם הָיוּ חֲיָבִים לְהוֹדוֹת שֶׁה' עָשָׂה אֶת הַמִּכָּה הַזֹּ - אֲצַבַּע אֶלְקִים הִיא! וְעֵדִין פְּרַעַה רָצָה לְחָשֵׁב שֶׁמֹּשֶׁה וְאַהֲרֹן הֵם רַק קוֹסְמִים יוֹתֵר טוֹבִים, הוּא הַתְּעַלֵּם מִמֶּה שֶׁמֹּשֶׁה וְאַהֲרֹן אָמְרוּ וְלֹא נָתַן לְיְהוָה לְצַאֵת מִמִּצְרַיִם.

מפת ערוב - ה' אמר למשה להזהיר את פרעה על המכה הבאה- ערוב, חיות רעות. הוא צריך לומר לפרעה שאם הוא לא ירשה ליהודים לצאת ממצרים ה' ישלח חיות רעות שיפגעו בבני האדם ויהרסו דברים.

כל המכות האחרות פגעו גם בארץ גשן, שבה חיו היהודים (אפלו שהם לא הפריעו להם) אבל החיות הטורפות לא נכנסו כלל לגשן!

פרעה יהיה חייב להבין שה' הוא האלקים והוא האחראי על כל העולם!

תהלים / יום א' לחדש פרקים א'-ט'

היום מתחילים שוב את ספר התהלים מהתחלה! אם ירצה השם נסים את כלו שוב, לפני ראש חודש שבט.

בפרק א', מסבך כיצד צריך להתנהג אדם החפץ בהצלחה מאת ה'. על ידי עסוק בתורה ולא בהבלי עולם הזה, זוכים לברכות רבות.

בפרק זה פסוק מענין: **"כי אם בתורת ה' חפצו, ובתורתו יהגה יומם ולילה"** - כל מה שיהודי רוצה, זו תורת ה' והוא הוגה בתורתו ביום ובלילה.

אבל רגע, איך זה מסתדר? בחלק הראשון של הפסוק כתוב שהיא תורת ה', ובחלק השני כתוב תורתו (התורה שלו, ששיכת לאדם הלומד)?

אנו לומדים כעת בתניא שכאשר אדם מתחיל ללמד חלק חדש בתורה לראשונה הוא מרגיש שהתורה היא לא חלק ממנו. אבל ככל שהוא לומד יותר ויותר, אז התורה מובנת לו יותר וכאשר הוא משיג את הענין בשכלו התורה הופכת להיות חלק ממנו! כמו אוכל שאוכלים ונהיה חלק מגוף האדם ומעניק לו חיות.

תניא / לקויטי אמרים פרק ט"ו (א' שבט שנה מעוברת)

אדמו"ר הזקן מצטט פסוק המדבר על שלושה סוגי יהודים: עבד ה' (צדיק שכבר סיים את עבודתו עם היצר הרע), עובד ה' (מי שנמצא באמצע המלחמה ביצר הרע - בינוני) ו"לא עבדו" - מי שאינו עובד ה'.

אבל "אשר לא עבדו" גם הוא יכול להיות סוג של בינוני. רק שהוא לא עובד לשרת את ה'.

זאת מפיין שכל עוד אדם לא עובר עברות, הוא יכול להיות בינוני, וישנם אנשים שעבורם זה קל! הם לא אוהבים אכל לא כשר! הם לא אוהבים לדבר דבורים לא יפים לאחרים! הם לא מתלהבים כשרואים משחק מחשב ולא מבזבזים עליו כמה שעות במקום ללמוד תורה! הם **אוהבים** ללמוד תורה!

כל עוד האדם לא נלחם ביצר הרע, הוא נקרא מישהו "אשר לא עבדו" - לא עובד את ה'.

כל יהודי אוהב את ה' קצת, רק בגלל שהוא יהודי. בגלל שהוא אוהב את ה' קצת, הוא לא צריך לנסות חזק מדי. לכן הוא לא מנסה לאהב את ה' עוד יותר, או שתהיה לו יותר יראת שמים.

הוא רק יתחיל להיות "עובד אלקים" אם הוא ירצה לעשות יותר ממה שהוא עושה בדרך כלל.

היום יום / א' שבט

בשנה שבה האדמו"ר הקודם, הרבי הרי"צ, השלך למאסר, הוא בקש שכל יהודי יאמר תהלים אחרי התפלה, השיעור היומי של התהלים מחלק כך שבמשך כל חודש נסים את כל הספר (זה החלק של

התהלים שבחתי"ת).

האדמו"ר הקודם אמר שהתהילים האלה עוזרים לכל היהודים ונותנים להם הרבה ברכות! לכן, משום אהבת ישראל, כדאי לנו להשתדל שכל יהודי יעשה זאת. שבכל בית כנסת יאמרו את התהלים אחרי התפלה, אפלו בבתי כנסת שאינם של חב"ד.

התקנות של הרבי עוזרות לכל יהודי בין אם הוא חסיד ובין אם הוא עוד לא! מתוך אהבת ישראל כדאי לדאג, שכל ילד יהודי, ובדאי כל ילד חסידי יקיים את התקנות של הרבי.

האם אתם יכולים למצוא מישהו שמענין ללמוד את החתת יותר טוב? אולי תדברו אתם שיהיו מנויים לדבר מלכות או לחת"ת לילדים? בואו נביא את משיח עכשו!

ספר המצות / מצות עשה רמ"ה

המצוה היומית, **מצות עשה רמ"ה**, היא אותה מצוה כמו אתמול. קנייה ומכירה על פי דרך התורה. חפץ אינו נקרא מכור עד שהאדם "קנה" אותו על ידי שהראה שזה שלו. אחת הדרכים לקנין הדבר היא על ידי הגבהה שלו או שמוש בו. המצוה היא לקיים את כל ההלכות האלו.

רמב"ם / הלכות מכירה פרקים ד', ה', ו'

היום לומדים עוד הלכות כיצד חפץ משתיף לאדם על פי דרך התורה.

פרק ד' - לומדים שאם מניחים משהו בכלי, זה באלו הניחו אותו על האדמה של אותו אדם וזה יכול להפוך להיות שלו. לומדים על עוד דרכים שבו חפץ הופך להיות שייך לאדם למשל על ידי נשיאתו ממקום למקום או על ידי הרמה שלו.

פרק ה' - לומדים על קניית דברים על ידי החלפה של חפץ במשנהו. למשל לקנות פרה ולתת תמורתה חמור. אדם יכול לתת אפילו חפץ קטן (קנין) כמו צעיף כדי להראות שזה שייך לאדם השני. ישנן הלכות רבות הנוגעות לענין הקנין ואיך הוא פועל.

בפרק ו' - הרמב"ם מלמד כיצד "קונים" דברים שבדרך כלל משתמשים בהם כדי לקנות דברים אחרים למשל בסף ומסמכים.

דרכי החסידות / חדש שבט

היום ראש חודש שבט!

שנים עשר חדשי השנה קשורים ל12 השבטים ולכן חודש שבט קשור ליוסף הצדיק. כשיוסף נולד, אמא שלו בקשה מה' עוד ילד - "יוסף ה' לי בן אחר", וזו בעצם המשמעות של יוסף-להוסיף, להוסיף עוד יהודי.

"י שבט זהו יום ההולא של האדמו"ר הקודם, ששמו היה יוסף. וזו היתה המהות של החיים של האדמו"ר הרי"צ - להביא עוד ילדים לעולם! להוסיף עוד יהודים אין הפונה רק לעוד תינוקות, הפונה היא גם לדאג שעוד יהודים בעולם יתנהגו כמו יהודים. כשאנחנו עוזרים ליהודים לקיים מצוות, אנחנו מקיימים את הענין של הוספת יהודים!

וזה ההוראה משבט: העבודה המיוחדת שלנו היא לדאג שיהיו עוד יהודים בעולם.

הרבי פעם אמר לחסיד ביחידות בשנות הנשיאות הראשונות שהמילה שבט היא ראשי תבות "שנשמע בשורות טובות"

יהי רצון שה' יעזר ועל ידי מלוי השליחות לקרב יהודים ליהדות ולהפיץ את דבר החסידות בכל מקום, חדש זה יהיה החדש שבו נשמע בשורות טובות ובמיוחד החדשות שלהם אנו ממתינים יותר מכל, הגאולה האמתית והשלמה.

תפלה / יעלה ויבוא

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה ציפה בת ר' שמעיה ע"ה גידמן

בימים בהם הקריבו קרבן מוסף כגון ראש חודש או חול המועד, אומרים "יעלה ויבא" בשמונה עשרה. בברכת "רצה", כאשר מבקשים מה' להחזיר את עבודת בית המקדש, מרגישים במיוחד את הסרון עבודת הקרבנות אותם מוסיפים לכבוד היום. לכן מוסיפים קטע בתפלה "יעלה ויבוא" ומבקשים מה' שיאפשר לנו שוב להקריב את הקרבנות המיוחדים האלו.
(ראה רש"י, גמרא מסכת שבת דף כ"ד עמוד א')

גאולה ומשיח / לדעת את ה'

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרת מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

כאשר בני ישראל יצאו ממצרים, התרחש דבר מפלא. המצריים גם הכירו את ה' והבינו שרק ה' מנהל את העולם. בגאולת מצרים הדבר התרחש רק לאחר מכות כואבות.
כאשר משיח יבוא, הגאולה תהיה באופן מושלם. כל העולם ידע את ה' אולם הפעם ללא מכות, רק בדרכי נעם.
(ראה לקוטי שיחות חלק כ"ה עמוד 189)